

ת"פ 19880/02/13 - מדינת ישראל נגד ופחווה אלבורוב

בית משפט השלום בבאר שבע

06 מאי 2015

ת"פ 19880-02-13 מדינת ישראל נ' אלבורוב

ת"פ 19896-02-13

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
נגד
הנאשם
ופחווה אלבורוב
ע"י ב"כ עו"ד אלכס גאוסקין
מדינת ישראל ע"י המתמחה וודיע אבו עג'אג'

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור בהתאם להוראת סעיף 382 א' (א) לחוק העונשין. עפ"י המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית הנאשם וויאציסלב מיכאלוב (להלן: "מיכאלוב") הינם חברים קרובים. מיכאלוב הינו מבוגר חולה אונקולוגי המתגורר ברחוב גולומב באופקים.

ביום 08.03.12 התקשר בנו של מיכאלוב למוקד מד"א והזמין אמבולנס עבור אביו כיוון שזה איבד את הכרתו. בסמוך לאחר מכן בשעה 18:55 קיבל יוסף אבוהרון (להלן: "המתלונן") אשר עבד כנהג אמבולנס כון להגיע למיכאלוב ולתת לו טיפול ראשוני מציל חיים עד להגעת ניידת טיפול נמרץ.

המתלונן הגיע לרחוב גולומב, ירד מהאמבולנס על מנת לפרוק את הציוד, בשלב זה הנאשם ניגש למתלונן כשריח אלכוהול נודף מפיו ושאל אותו אם יש רופא. המתלונן השיב בשלילה ובתגובה הנאשם תקף אותו בכך שהכה אותו באגרוף בצווארו ואגרוף בלחיו הימני באופן שהותיר סימן אדום ונפיחות. המתלונן התקשר למוקד מד"א דיווח על האירוע ובעקבות כך לא הגיע למיכאלוב שנזקק לטיפול הרפואי ולא טיפל בו. בהמשך וויאציסלב פונה ע"י ניידת טיפול נמרץ לבית החולים סורוקה שם אושפז עד ליום למחרת.

יצוין כי הנאשם הודה והורשע עוד ביום **02.06.13** בעובדותיו של כתב האישום המתוקן. לא היה הסדר לעניין העונש בין הצדדים אולם אלו הצהירו כי לאחר קבלתו של התסקיר ובהתאם לאמור בו יידברו ביניהם פעם נוספת. מאז שנרשמה הודאתו הראשונה של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הטיעונים לעונש נדחו פעמים רבות הן לצורך קבלת

עמוד 1

תסקירים (עפ"י בקשת שירות מבחן לבדוק שילובו במסגרת טיפולית), הן נוכח אי התייצבותו של הנאשם, וכך בשל חילופי ייצוג.

עוד יש להקדים ולומר כי ביום 31.03.15 התבקש בית המשפט לאחר שייצוגו של הנאשם עבר לידי הסניגוריה הציבורית, לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו נוכח טענות בדבר אי הבנה לגבי הדברים בהם הודה כשלאחר מכן יוגש כתב אישום מתוקן בשנית וכך נעשה: הנאשם הודה והורשע בעובדותיו של כתב אישום זה ועל בסיסו טענו הצדדים כאשר לא הייתה ביניהם הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. בתסקיר מיום 30.03.14 עולה כי מדובר בנאשם בן 39, נשוי ואב ל-5 ילדים, מתגורר בדירת עמיגור ומובטל בשל נכות מאז שנת 2005. אביו נפטר בשנת 94 בעקבות תאונת עבודה. הנאשם היה עם אביו בעת שנפטר, דבר המתואר על ידו כחווייה טראומטית של כעס וחוסר אונים על כך שלא הצליח להצילו. אשתו עקרת בית המגדלת את ילדיהם. הנאשם עלה לארץ מגרוזיה בשנת 99 בגיל 24 ולדבריו למד 12 שנות לימוד בארץ מוצאו. הנאשם עבר בשנת 2005 תאונת דרכים בה נפצע ונקבעו לו 75% ומאז אינו עובד.

הנאשם תיאר כי במשפחתו ובתרבות ממנה בא שתיה הינה דבר מקובל וכי זו כמעט ואינה משפיעה על התנהגותו. כיום שותה פעם בחודש עם חברים. התרשמות שירות המבחן הייתה כי הנאשם מטשטש את הרגלי השתייה שלו וממזער את השפעתם על התנהלותו. כך גם נטען כי ייתכן שתחת השפעת אלכוהול יכולתו לשלוט בדחפיו מצטמצמת והוא עשוי לפעול באלימות. התרשמות שירות המבחן הינה כמי שמתקשה לתפקד באופן עקבי במסגרות חיים שונות ומגלה אחריות חלקית לתפקידים בחייו. זה הביע תוקפנות וכעס כלפי גורמים מוסדיים שלדבריו אינם מספקים את צרכיו. כך גם התרשמו דפוסים אלימים הבאים לידי ביטוי בתיאור מערכת היחסים עם אשתו והשכנים.

ביחס לעבירה סיפר כי הוא ומיכאלוב שתו באותו יום אלכוהול באחד הקיוסקים כאשר הגיעו לבנין מיכאל התמוטט. כאשר הגיע אמבולנס ראה כי באמבולנס נמצא רק נהג אמבולנס והסיטואציה הזכירה לו את מות אביו. כך גם טען שזוהי עבירה על החוק שהגיע נהג ללא רופא ועל כן צעק על הנהג, הלל שלל כי היכה אותו בכל דרך שהיא.

נוכח כך ששירות המבחן התרשם כי ייתכן והנאשם סובל מבעיית אלכוהול חמורה יותר מזו שמציג ונוכח כך שהנאשם אמר כי הגם שאינו סובל מהתמכרות מוכן לעבור תהליך אבחון התבקשה דחיה בת 3 חודשים לצורך אבחון זה ובניית תוכנית שיקומית במידה ואכן יעלה צורך שכזה.

בתסקיר משלים מיום 17.09.14 עודכן בית המשפט כי ביום 05.06.14 הגיע הנאשם למפגש אחד מתוך מספר מפגשים אליהם זומן למרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול. בשיחה מאוחרת מול השירות ציין שלא חש נוח בשיחת האבחון. מעדכון נוסף ממנהל המרכז מיום 25.08.14 נמסר כי חלה נקודת מפנה אצל הנאשם וכי זה נכון לשיתוף פעולה. בדוח המסכם נמסר כי שני תחומים גרמו לתסכול והשפיעו על הרגלי השתייה שלו. האחת, תאונת העבודה והשנייה עזיבתו לאופקים לטובת דיור ציבורי. כך גם צוין כי בשלב זה הנאשם משקיע מאמץ רב בעבודתו במאפייני תוך תקווה לחזור ולהתגורר

בעיר אשדוד. עוד נמסר כי להתרשמותם הנאשם הבין את הקשר בין אלכוהול לבין הסתבכותו בעבירה בתיק זה. גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות המליצו על המשך הקשר של הנאשם עם היחידה. שירות המבחן ציין כי לא הצליחו ליצור קשר עם הנאשם ולבדוק נכונותו לגבי המשך הליך טיפולי ביחידה להתמכרויות. כך גם ציינו שהנאשם מתקשה לשתף פעולה לאורך זמן. חרף המתואר לעיל, עתרו לדחייה נוספת בת 3 חודשים על מנת לבדוק את אופן שיתוף הפעולה של הנאשם עם המרכז.

בתסקיר האחרון מיום 04.01.15 ועלה כי חרף ההזדמנות שניתנה לנאשם לנסות ולהעמיק את ההליך הטיפולי, התנהלותו הקודמת בכללה זה לא יצר קשר מיוזמתו ולא ענה לטלפונים המשיכה גם בתקופת הדחיה. גם ביחידה להתמכרויות באופקים נמסר כי זה לא היה עמם בקשר מאז חודש אוגוסט. בשיחה טלפונית סיפר כי עבר להתגורר באשדוד, השתלב בתעסוקה בעיר וכי שקוע בעבודתו אם כי עודנו מעוניין להיות בקשר עם היחידה להתמכרויות באשדוד. שירות המבחן מציין כי התלבט ביחס להמלצתו הסופית שכן מחד ההתרשמות הינה שהעבירה בוצעה על רקע שתיית אלכוהול וכי יש מקום לערוך שינוי מעמיק בדפוסי התנהגותו וחשיבתו של הנאשם. מאידך, כל ההזדמנויות שניתנו לו לא נוצלו חרף הצהרות מילוליות. בשל כל אלה שירות מבחן סבור כי עונש של"צ אינו מתאים. כך גם סבור שירות מבחן כי עונש של עבודות שירות הינו בעייתי בשלב בו לדברי הנאשם החל לעבוד. אשר על כן, סבורים כי יש להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בדגש על החובה של החברה להגן על בעלי תפקידים שנועדו להציל חיים ולאפשר להם לבצע עבודתם ללא כל חשש. זו הפנתה לאלימות הקשה שהפנה כלפי המתלונן תחת השפעת אלכוהול וזאת אך בשל כך שלשיתו נהג האמבולנס לא יכול היה לתת את המענה הרפואי הנדרש. עוד הפנתה באת כוח המאשימה להתנהלותו המזלזלת כך לדבריה של הנאשם, מול שירות המבחן ואל רמת מסוכנות שלא טופלה. בשל כל אלה ובשים לב לפסיקה הנוהגת עתרה למתחם עונש שיכול וינוע בין 4 ל-5 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הגיש כראיות לעונש אישור זכאות לקצבאות מביטוח לאומי ותדפיסי חשבון בנק. לגופם של דברים ציין כי עסקין בנאשם נורמטיבי בן 40 שזוהי הסתבכותו הראשונה והאחרונה בפלילים שמקורה בהבנה לקויה של הנאשם את הסיטואציה. מיכאלוב הינו חברו הקרוב של הנאשם מגיל ילדות. כל רצונו היה לעזור למכאלוב ולא לפגוע חלילה במתן הטיפול. לנאשם יש קושי לבצע עבודות שירות אך עובדה זו אינה אמורה להוביל לעתירה של המאשימה לפיה יש מקום למאסר של ממש. ניתן חלף עבודות שירות לקבוע קנס כספי משמעותי כפי שבתי משפט נהגו לא אחת. מעבר לכך עסקין בנאשם שהודה, חסך זמן שיפוטי יקר וסובל מבעיות רפואיות. מדובר בנאשם שמגיע לו הזדמנות להוכיח ששגה בטרם יישלח למאסר. הנאשם מצדו הביע צער על מעשיו וציין שעובד כיום במאפייה באופן חלקי.

יצוין כי לאחר שהצדדים טענו לעונש הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה נמצא הנאשם מתאים

לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערך המוגן של בטחונו האישי וכבודו של המתלונן, עוד יש במעשים אלו כדי לפגוע בסדר הציבורי ובבריאותם של כל אותם חולים הנזקקים לקבלת טיפול רפואי יעיל, מהיר, ללא חשש ומורא מצדם, של עובדי הציבור.

את מעשיו של הנאשם אין לראות אלא כמעשה אלימות בעלי נופח ייחודי של חומרא. פשיטא של דברים כי כל אותן אמירות מאת בתי המשפט השונים ביחס לצורך למגר את האלימות אשר פשטה ברחובות יפות גם למקרה שבפנינו, להן יש להוסיף את ההתייחסות הנדרשת לנסיבות המיוחדות של תקיפת עובד ציבור שממלא חובתו כדין.

נוכח נפוצותה של תופעה מכוערת זו בה מוצאים עצמם אנשי רפואה מותקפים ע"י מי אשר באו לסייע לו ונוכח החומרה הגלומה במעשים אלו מצאה אף המחוקק לייחד לעבירות אלו סעיף חיקוק מיוחד תוך קביעת עונש מקסימלי של 3 שנות מאסר בחלופה המקלה (בה הורשע הנאשם) ועד 5 שנות מאסר שעה שמדובר בתקיפה בצוותא חדא, באמצעות נשק חם או קר או תקיפתו של עובד חירום בהתאם לחלופות סעיף 382 א'(ב) ו(ג) לחוק הנ"ל.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם ביחס לעבירות שעניינן תקיפת צוות רפואי ניתן למצוא ענישה מגוונת החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר ממושכים. מטבעם של דברים, שעה שמדובר בעבירה שהינה במהותה עבירת אלימות, הרי שיש לאבחן את סוג האלימות שהופעלה, נסיבות התקיפה, תוצאותיה, וכנגזרת מכך באיזה מבין החלופות השונות של סעיף 382 א' הורשע הנאשם. בצד האמור לעיל, שעה שמדובר בתקיפה תוך נקיטה באלימות ממשית שהותירה חבלה, בתי המשפט גוזרים עונשי מאסר בפועל.

בע"פ **50840-12-11** אישר בית המשפט המחוזי עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בעניינו של נאשם שתקף רופא ואחות בבעיטות בגוף, דבר שהביא לחבלה במצח, בעין ושריטות ביד ובגב. המדובר היה בנאשם שאירוע זה היה חריג באורחותיו. אביו שאושפז נפטר בסופם של דברים, הנאשם נשלח למאסר, הגם שחלפו 4 וחצי שנים מאז קרות האירוע. עוד יצוין כי בסופם של דברים, שינה בית המשפט המחוזי את סעיף החיקוק בו הורשע ב - 382א(א) לחוק העונשין בדומה לנאשם שבפני.

בעפ"ג **44005-10-12 אליהו בוחבוט נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט המחוזי עונש של 9 חודשים מאסר בפועל בעניינו של נאשם שתקף אורתופד באגרופים. בית המשפט המחוזי שב וחוזר כי מצוקתו של הנאשם אינה יכולה לשמש נסיבה לקולא וכך גם הדגיש את הצורך שצוות רפואי יוכל לגבש את החלטותיו ללא מורא. בתיק זה דובר על נאשם אשר בדומה לתיק שבפני, ניתנו לו מספר הזדמנויות לעבור הליך טיפולי, אותן לא ניצל.

בת"פ **19226-04-10** גזר בית משפט השלום 10 חודשים מאסר בפועל על נאשם שהורשע בתקיפה חבלנית של צוות

רפואי, בהתאם להוראת סעיף 382א(ג) עם עבירה של היזק לרכוש במזיד. בתיק זה דובר על נאשם כבן 19 ללא עבר פלילי שהודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי (6744-04-11 מחוזי נצרת) נמחק בהסכמת המערער.

הנאשם כאמור מציין שחיי חברו היו מצויים בסכנה ועל כן פעל כפי המפורט בכתב האישום המתוקן. ביחס לכך, יש לומר בקול ברור כי העובדה שהנאשם היה נתון בלחץ נוכח מצבו הבריאותי ומצוקתו של חברו אין בה כדי לשמש הקלה בעונש. סיטואציה זו מאפיינת את מרביתם של המקרים בהם אדם מגיע לבית החולים לצורך טיפול רפואי כואב ודואב והוא או מי מסביבתו פועלים מתוך אותו כאב ומצוקה. בהקשר לכך, ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 6123-05 חתוקה נ' מ"י: **"ראוי להדגיש כי תקיפת רופא ע"י מטופל או בן משפחתו מתרחשת בד"כ בסביבה המתאפיינת בסערת רגשות בשל שעת המשבר ובשל המצוקה בה שרויים בדבר מטבע הדברים. נסיבות אלה, כשלעצמן, אין בהן איפוא כל רבותא וככלל אין מקום להביאן בחשבון כשיקול לקולא.**

בדומה, ראה, דברי בית המשפט בע"פ 50840-12-11 ליכטמן נ' מ"י שם בית משפט המחוזי מציין כי: **"אכן מעשיו של המערער נעשו בסערת נפש ובשל המצוקה וחוסר האונים בהם היה שרוי בשל מצבו הקשה של אביו. ואולם זו בדרך כלל המצב בתקיפת רופא בידי מטופל או בני משפחתו ואין בכך משום שיקול לקולא.."**

יתרה מכך, לא ברור הקשר בין האלימות אותה הפעיל הנאשם לבין טרוניתו ביחס להכשרתו של המתלונן, נהג האמבולנס. גם אם זה לשיטתו אינו מוכשר דין, מה תועיל האלימות שהפעיל כלפיו. לא נטען כי המתלונן החל בטיפול שלא נשא חן בעיני הנאשם או לחילופין כלל לא טיפל בו למורת רוחו של הנאשם. עוד ביחס לכך, הנאשם כלל לא ניסה להתקשר פעם נוספת למד"א או לכל גורם אחר על מנת לשטוח את תלונותיו וחלף כך, תקף באופן מידי את המתלונן. לא בלי קשר, הנאשם מבצע את המיוחס לו לאחר ששתה אלכוהול וייתכן שאת אותה אלימות והתרת הרסנים, ניתן לייחס לאלכוהול לא פחות מאשר אותה מצוקה נטענת.

האלימות אותה הפעיל הנאשם כלפי המתלונן משמעותית. הלה תקף בשתי מכות אגרופ את המתלונן בצווארו ובפניו, דבר שהותיר את חותמו בדמות נפיחות וסימן אדום. כך גם בפועל, התנהגותו של הנאשם הביאה לפגיעה בטיפול במי שאת טובתו זה ביקש, שכן לאחר אותה אלימות, המתלונן בצדק סירב לנסות ולתת טיפול למיכאלוב ועזב את המקום.

עבירות אלו יש בהן לפגוע כפי שעולה לא רק במטופל הקונקרטי אלא במכלול הנזקקים לטיפול. אוי לה למערכת ציבורית רפואית בה אנשי צוות יפעלו מתוך חשש שמא טיפול לפלוני לפני אלמוני יביא לנקיטה באלימות כלפיהם, אוי לה למערכת ציבורית רפואית שבה טיפול מסוג מסוים שאינו למורת רוחם של החולה ובני משפחתו יעמידם בסיכון. תופעה זו יש לעקור מן השורש בדמות ענישה מרתיעה.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנים עשר חודשים מאסר בפועל.

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ולקולא, יש ליתן משקל להודאתו שיש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש לתת משקל להיותו של הנאשם ללא כל הרשעות קודמות, כך שהמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן מהווה חריג לאורחותיו.

לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות הכוללות משבר עליה, תאונת עבודה ונכות קבועה. חלף פרק זמן של כשנתיים מאז ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, בתקופה זו, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. הנאשם כיום חרף דבריו קצינת המבחן מצא עבודה, וחזר להתגורר בעיר אשדוד, אליה חש עצמו שייך יותר מאשר בעיר נתיבות. יש בכל אלה, למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הנמוך של המתחם אותו קבעתי.

מנגד, ולחומרא, שירות המבחן מתרשם כי ישנה בעייתיות בתחום האלכוהול, דבר אשר אף הביא אותו להמליץ לדחות את הטיעונים לעונש מספר דחיות על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית. כפי העולה מהתסקירים, הנאשם לא הצליח להשלים הליך טיפולי שכזה. למעשה זה כלל לא החל אותו, הגם שבכל פעם ציין ברמה המילולית את רצונו לעבור הליך שכזה.

בשנתיים שחלפו מאז הורשע לראשונה בעובדות כתב האישום, התנהלותו של הנאשם התאפיינה בניתוק הקשר מול שירות המבחן, חוסר מענה לטלפונים ופניות, הגעה ספורדית למפגשים שגם במהלכם כלל לא שיתף פעולה. במצב דברים שכזה, אין לדבר כלל על הליך שיקום בגינו יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם, ומנגד, ניתן לדבר על קיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק.

ברגיל, מן הראוי היה שעונשו של הנאשם יהיה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת בשים לב לכך כי המדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים אשר אינה מאפיינת את התנהלותו היומיומית ונוכח חלוף הזמן, הנזק הכרוך בהיחשפותו לאוכלוסיה עבריינית, וכן יתר הפרמטרים הנוספים שפורטו לעיל מצאתי כי עונש המאסר יבוצע בדרך של עבודות שירות וכך יערך האיזון המתבקש בין חומרת מעשיו לבין יתר הנתונים הצריכים לעניין.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות.
- ג. ₪ 2,000 פיצוי למתלון, העד יוסף אבוהרון. הפיצוי יקוזז מתוך ההפקדה המצויה בתוך מ"ת

13-02-19896, יתרת הפיקדון תוחזר לנאשם.

בהתאם לחוות הדעת הממונה הנאשם יבצע את עבודות השירות במע"ש אשדוד בכתובת: היהלומים 1, אשדוד וזאת החל מיום 5.7.15. במועד זה על הנאשם להתייבב במפקדת מחוז דרום יחידת עבודות שירות בסמוך לכלא אוהלי קידר. הנאשם מוזהר בזאת כי במידה ולא יעמוד בדרישות ובתנאים של הממונה עונש זה יכול וירוצה בדרך של מאסר ממש מאחורי סורג ובריח.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה,
06/05/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**